tom rozhodlo. Zšr nedostávalo se již práva k tomu, aby výrok svůj z 26. března 1925 prostě odvolala za současného prohlášení opravného prostředku do něho podaného za bezpředmětný, a aby na místě odvolaného rozhodnutí vydala výrok nový, který materielní nárok stěžující si obce opětně zamítá, k odůvodnění svému však používá na místo věcného řešení motivů procesních.

Na tom nemůže nic změniti ani skutečnost, že snad zšr byla k odvolání původního výroku zmocněna žal. ministerstvem, kdyžtě bylo min. to samo povinno, aby o odvolání rozhodlo a nemohlo na úkor stěžující si strany poukazovati zšr-u, aby opravný prostředek prohlásila za bezpředmětný, aniž by před tím stranu materielně uspokojila.

Zamítl-li za tohoto stavu žal. úřad námitku odvolání, kterou stěžující si obec vytýkala, že zšr nebyla oprávněna výrok svůj z 26. března 1925 prostě odvolati a opravný prostředek její prohlásiti za bezpředmětný, posoudil nesprávně po stránce právní dotčenou výtku a nezbylo proto než zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss, aniž se mohl nss zabývati otázkou, mohla-li školská správa právem při zamítání právního stanoviska stěžující si obce dovolati se právní moci výnosu zšr-y ze 13. května 1922.

## Č. 7558.

**Dávka z přírůstku hodnoty: * Nepodala-li strana včas přiznání k dávce a úřad vyměřil dávku na základě § 17 odst. 3 dávk. pravidel podle hodnoty úředně předpokládané k 1. lednu 1914, nemůže strana ve smyslu § 7, posled. odstavce dávk. pravidel uplatňovati, že nabyla nemovitosti před tímto dnem za cenu vyšší.**

(Nález ze dne 16. listopadu 1928 č. 30.212.)

Věc: Městská obec proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka prodala kupní smlouvou z 9. října 1924 dům čp. . . . v S. za 80.000 Kč. Byla řádně vyzvána k podání přiznání; spisy nepodávají však dokladu o tom, že přiznání to bylo podáno. K výzvě úřadu předložila st-lka smlouvu trhovou z 19. července 1913, kterou výše uvedený dům koupila a z níž vychází na jevo, že nemovitost s příslušenstvím a hostinským zařízením byla koupena za 52.000 K. K dotazu inspektoriátu odpověděl obecní úřad v S., že k 1. lednu 1914 měla nemovitost cenu 26 až 30.000 K.

Platebním rozkazem z 21. května 1926 byla vyměřena dávka z přírůstku na základě hodnot úředně předpokládaných (§ 17 pravidel), jelikož st-lka přiznání k dávce nepodala. Hodnota nabývací vzata byla ve výši 30.000 K.

Rekurs, který namítal, že přiznání podáno bylo a že dle předložené smlouvy nutno vzíti za nabývací cenu částku 42.660 zl. K, byl nař. rozhodnutím zamítnut s odůvodněním, že podle § 7 odst. 1 pravidel platí

za hodnotu nabývací obecná hodnota nemovitosti dne 1. ledna 1914. Stěžující si obec nevyhověla vybídnutí, by přiznání podala; tvrdí sice, že tak učinila, avšak nedoporučenou zásilkou. Zásilka nedošla, ztráta takové zásilky jde na vrub odesílatele. Právem byla tedy hodnota stanovena z moci úřední, a to podle ocenění obce S., která ji udala penízem 26 až 30.000 K.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Dle doznaného stavu věci nedošlo úřadu přiznání k dávce. St-lka připouštějíc, že přiznání podáno bylo nedoporučeně a že obec musí tudíž nésti škodlivé toho následky, namítá, že úřad vzdor tomu měl vzhledem k ustanovení posl. odst. § 7 dávk. prav. přihlížeti k ceně uvedené v kupní smlouvě z 19. července 1913, která mu na vyzvání byla předložena.

Nss neshledal námitku tu důvodnou.

Námitka stížnosti směřuje proti určení výše nabývací hodnoty. S touto námitkou je však strana vzhledem k tomu, že nepodala přiznání, resp. že přiznání její k úřadu nedošlo, podle § 17 odst. 3 dávk. prav. prekludována. Nepodáním přiznání pozbyla st-lka práva dovolávati se pro sebe výhody normované v § 7 posl. odst. dávk. prav. co do stanovení nabývací ceny, a úřad mohl stanoviti nabývací hodnotu v základě § 17 odst. 3 podle pomůcek, které měl po ruce.

Takovou pomůckou mohla býti ovšem také kupní smlouva z 19. července 1913, kterou měl úřad po ruce. Než vyměřovací úřad měl po ruce také vyjádření obecního úřadu v S., a použil-li při stanovení nabývací hodnoty této pomůcky, nelze tvrditi, že pro stanovení nabývací hodnoty neměl podkladu ve spisech. Na to, aby úřad použil jako pomůcky při stanovení nabývací hodnoty smlouvy z 19. července 1913, st-lka, byvši důsledkem nepodání přiznání vyloučena z další účasti při zjišťování hodnot nemovitosti, nároku neměla. Na tom nemění nic ani skutečnost, že úřad sám st-lku vyzval, by zmíněnou smlouvu předložila, neboť touto výzvou úřad nechtěl nežli opatřiti si pomůcku pro pokračování podle § 17 odst. 3 dávk. prav.

## Č. 7559.

**Živnostenské právo. — Spolky a společnosti: * Družstvo, zřízené podle zák. z 9. dubna 1873 č. 70 ř. z., má ve smyslu § 3 živn. ř. způsobilost provozovati hostinskou a výčepnickou koncesi, neomezenou na své členy jen tehdy, je-li k takovémuto neomezenému provozování koncese ve stanovách výslovně oprávněno.**

(Nález ze dne 16. listopadu 1928 č. 30.796.)

Prejudikatura: Boh. A 3187/24.

Věc: Společenstvo hostinských a kavárníků v Brně (adv. Dr. Rob. Rull z Brna) proti ministerstvu obchodu a zemské správě politické v Brně stran hostinské koncese.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušují se pro nezákonnost.